

A-78

Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ

Η ΤΟΙ

ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΓΚΩΜΙΑ

ΤΟΥ

ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

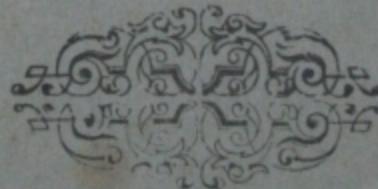
ΤΟΝΙΣΘΕΝΤΑ

ΥΠΟ

ΣΕΦΡΑΦΕΙΜ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΟΥ

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΤΟΥ ΕΚ ΠΑΤΜΟΥ

Έκδίδοται ἀδείᾳ του Γραμματείου της Πατριαρχείας.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Τύποις ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΔΟΥ

1906

Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ

Η ΤΟΙ

ΔΩΔΑΝΤΑ ΤΑ ΕΓΚΩΜΙΑ

ΤΟΥ

ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

ΤΟΝΙΣΘΕΝΤΑ

ΥΠΟ

ΣΕΦΡΑΦΕΙΜ ΣΙΑΚΗ ΑΓΙΩΤΙΔΟΥ

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΤΟΥ ΕΚ ΠΑΤΜΟΥ

Έκδιδεται ἀδεία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Τύποις ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΔΟΥ

1906

Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ

Η ΤΟΙ

ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΓΚΩΜΙΑ

ΤΟΥ

ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

ΤΟΝΙΣΘΕΝΤΑ

ΥΠΟ

ΣΕΦΡΑΦΕΙΜ ΣΙΑΝΑΓΙΩΤΙΔΟΥ

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΤΟΥ ΕΚ ΠΑΤΜΟΥ

1906

ΣΕΠΤΟΤΑΤΗ ΜΗΤΕΡ

Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἐπιδοθεὶς εἰς τὴν Ἐκκλησια-
τικὴν ἡμῶν Μουδικὴν πρὸς αἰνεσίν καὶ δοξολογίαν τοῦ
Ὑψίστου ἐν τῷ Θείῳ Ναῷ Σου, ἡξιώθην ἥδη, τῇ βού-
θείᾳ καὶ ἀρωγῇ τῶν πολιούχων Ἀγίων Σου, ἐν πρε-
σβυτικῇ ἡλικίᾳ, νὰ Σοὶ προσφέρω κάγδο, οὐχὶ χάριν ἐπι-
δείξεως ἢ κουμπαδμοῦ, τὸ ταπεινόν μου τουτὶ καὶ ἡλά-
χιστον πόνημα, τὸν ΕΠΙΤΑΦΙΟΝ ΘΡΗΝΟΝ.

Δέξαι οὖν, γερασμιωτάτη Μῆτερ, τὸν δυικρόν τοῦτον
πόνον μου, ώς ἐγκάρδιον δεῖγμα τοῦ πρὸς Σὲ δεβα-
δμοῦ καὶ τῆς ἀφοδιώθεως τοῦ

κατὰ πνεῦμα ἐλαχίστου
ἐν τοῖς τέκνοις Σου
καὶ μέλους τῆς ἐν Χῷ ἀδελφότητος

ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΟΥ
Ἄρχιμανδρίτου

Ἐν Σύμη, κατὰ Ιανουάριον τοῦ 1906.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Διαγένων ἐπὶ δωδεκαετίαν ἐν τῇ ἐν Σύμη
Ιερᾷ καὶ Κεντρικῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Τιμίου Προ-
δοόμου, ἐνθα τὸ δεύτερον προσεκλήθην ἐκ Πάτ-
ρυου ὡς δεξιὸς ψάλτης καὶ Ἱερατικῶς προϊ-
στάμενος, κατέγινα — ἐξηκοντούτης ὥν — εἰς
ἐκμάθησιν τῆς μουσικῆς θεωρίας καὶ Μελο-
ποΐας, τῆς μὲν Ἐκκλησιαστικῆς παρὰ τοῦ
μουσικοδιδασκάλου κ. B. Ζαχαρίου, τῆς δὲ
Εὐρωπαϊκῆς παρὰ τοῦ κ. N. Κοσοφάκη. Κατ'
ἐπίμονον δὲ προτροπὴν καὶ παρότρυνσιν τοῦ κ.
B. Ζαχαρίου, καὶ τινῶν ἰεροψαλτῶν, ἐπεχείρησα
πρὸπολλοῦ νάτονίσω καὶ τὰς τρεῖς Στάσεις τῶν
Ἐγκωμίων τοῦ M. Σαββάτου ὡς καὶ τὰ Εὐλογη-
τάρια εἰς ᾧχον Α', ὧν ὑπάρχει ἔλλειψις καὶ
ἰδίᾳ τῶν Ἐγκωμίων, τὰ ὅποια ὡς ἐκ τούτου
ψάλλονται παρ' ἐκάστου κατὰ τὸ δοκοῦν. Εἰς
τὰ τῆς γ' Στάσεως μάλιστα ἀναμιγνύουσιν
ὅλως ἐξωτερικὸν ὑφος, δι' οὐ ἀμαυροῦται τὸ
ἐκκλησιαστικὸν σεμνὸν ὑφος. Τὸ ταπεινὸν
τοῦτο ἔργον μου τύποις ἐκδίδω, ἐνθαρρυν-
θεὶς ἐκ τῆς εὔμενοῦς κρίσεως ἐπιφανεστάτου

— β —

ἐν Κωνσταντινουπόλει μουσικοδιδασκάλου,
εἰς ὃν ὑπεβλήθη διὰ τοῦ φιλτάτου μοι κ.
Γ. Ι. Παπαδοπούλου, τοῦ γνωστοτάτου ἐν Κωνσταντινούπολει μουσικολόγου καὶ εὐρωπαϊκῆς φήμης
ἀπολαύοντος ίστοριογράφου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ήμῶν μουσικῆς.

Ἐχων δ' ὑπ' ὅψιν μον τὸ «Χαλεπὸν οὔτω
τι ποιῆσαι, ὥστε μηδὲν ἀμαρτεῖν, Χαλεπὸν δὲ
καὶ ἀναμαρτήτως τι ποιήσαντα, μὴ ἀγνώμονι
κριτῇ περιτυχεῖν», ἔξαιτοῦμαι τὴν ἐπιεικῆ καὶ
εὐμενῆ κρίσιν τῶν προσφιλῶν μοι συνα-
δέλφων.

Κατόπιν προτίθεμαι νὰ ἐκδώσω τὸ ἀπὸ
πολλῶν ἐτῶν παρασκευαζόμενον Ἀργοδύν-
τομον Εἰρηνολόγιόν μου, περιέχον δλας τὰς
Καταβασίας τοῦ ἐνιαυτοῦ, Τριωδίου τε καὶ
Πεντηκοσταρίου, ως συνήθως σῆμερον ψάλ-
λονται.

Ἐν Σύρῃ, τῇ 2 Ιανουαρίου 1906.

Αρχιψηνδρίτης Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ

Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ

Η ΤΟΙ

ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΓΚΩΜΙΑ

ΤΟΥ

ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Στάσις Πρώτη. Ἦχος ἀ π ḥ Πα ἀργοσύντομον

Η ζω η ε εν τα α φω φ κα τε τε

θης Χρι στε φ κατι Αγ γε λωνστραχτι αι εξ ε

πληττεντοφτυγ κα τα έκτινδα ξι ζουσατγην την φ

Η ζω η πω ως θνη σκεις πιως καιτα α φω οι κεις φ

του θα να του το βα σι λει ον λυ εις φ και του

Α δου τους νε χους ε ξι νι στας φ

Με γχ λυ νο με ε ευ σι ι η σου ου ου βα

σι λει φ και τι μω μεν τιν τα φην και τα πα θη

σου φ οι ιν ε συσας η μας εκ της φθο ρας φ

— Κανόνις —
Με τραγησο ο στησας εν σμικρω κα τοι χεις ^χ _q

— Κανόνις —
Ιη σου παμ βα σι λευ ταφω ση μερον εκ μνη

— Κανόνις —
μα των τεσσαρανθεντας α νι στων ^χ _q

— Κανόνις —
Ιη σου Χριστε ε ε μου Βζ σι λε ε ευ του

— Κανόνις —
παν τος τι ζη των τοις εν τω Α α α δη ε λη

— Κανόνις —
λυ θας η το γε νος α πο λυ σαι των βρο των ^χ _q

— Κανόνις —
Ο Δε σπο της πα αν των κα θο ρα α ται νε χρος

— Κανόνις —
και εν μνη μα τι και νω ω κατα τι θεται ^π _q ο

— Κανόνις —
κε νω σας τα μνημει α των βρο των ^χ _q

— Κανόνις —
Η ζω η εν τα α α φω κα τε τε ε θης Χρι

στε ^χ καὶ θα να τω σου τον θα α να τον ω λε

σας καὶ ε πη γα σας τω κο σμω την ζω ην ^χ ^φ

Με τα των κκ κου ουρ γων ως κκ κου ουργος Χριστερη

ε λο γισθης δι καὶ ων η μας α παντας κκ κουρ

γι αις του αρ χαι ου πτερ νι στου ^χ ^φ

ω βαι αι αι αι αι ος κκ α αλ λει πα βα

πα αντας βροτους ως α νει δε ος νε κρο ος κα τα

φαι νε ται ο την φυ σιν ω βα ε σας του παν τος ^χ ^φ

Α δης πως υ ποι σει ει Σω τερ πα βου σι ει

αν την σην καὶ μη θατ τον συν θλα σθει η σκο του

με νος α στραπης φωτος σου αι γλη εκ της φλω θεις ♪
χ

I η σου γλυκυσ υ μοι και Σω τηρη η ρι
χ

ον φως ♪ τα φω πιως εν σκοτεινω ω και τα κε
χ

χρυψις ω α φι α του και αρρη του α νοχης ♪
χ

A πο ρει και φι υ σις νο ε ρι α α και
χ

πληθυς η α σω μα τας Χρι στε το μυστηρι
χ

ον της α φραστους και αρρη του α νο γης ♪
χ

Ω θαυ μα των ξε ε ε νων ω πραγ μα α των
χ

και νων ο πνω γις μι χορη γις α πνους φερε
χ

ται κη δευ ο με νας χερσι του I ω σηρ ♪
χ

Καὶ εν ταῖς φω̄εσιν εἶ δύσι καὶ τῶν κοιλπῶν Χριστε-

τῶν πατέρων οὐ δέκα μωροῖς αἱ περιφέρεια της σώματος

τὸ ἔξεστον εἶναι πατέρων δέκα μονάδας τοῦ μονο-

Α λὴ θῆται ποιολούσαι της γηγενεῖας βασιλεὺς ἐ

εἰς καὶ ταῖς φωσμίκροτα αἱ τῶν συγκεκλεισαιφέρεις ε-

περιγνωσθῆται πατέρης κτίσει I η σου

Σου τε θεν τοῖς ταῖς φωπλαστεύεσιν εἶ τα Χρι-

στε ταῖς του Αἴδου εἰς σαλευθερή θεού με λι-

α καὶ μνήμεις αἵ νεωτεροὶ χθητῶν βροτῶν

Ο την γην καὶ τε εἰς εἰς χωντηδρα κιτι

νε χρω θεις σαρ κι χως υ πο της γη ης νυν συ νε
χεται φτωνε υε χρους λυτρων της Α δου συ νο γγις φ
Εκ φθο ρχις α νε ε θης η ζω η η η
μου Σω τηρφσου θα νον τος και νε χροις προς φις τη
σαντος φεισυ θλα σαντος του Α δου τους μο χρονις φ
Ως φιι τος λυ χνι ιι α νυν η σα α αρξ του
Θε ου φι υ πο γην ως υ πο μο ο δι ον χρυ πε
ται και έι ω κει τονεν Α δη σχο τα σμον φ
Νο ε βων συν τρε ε ε γει στρχτι ω ων η πλη
θυς φι I ω σηρ και Νι χο δη μωσυ στει λεσαι φ

τον α γω ρη τον εν μνη μα τι σμι κρω

χ
φ

Νε κρω θει ει εις βουλη η σει και τε θει εις ο

πο γην φωτικον ο θεον I η σου μου ε ζω ω

συς νε κρω θεν τα παρα δισει με πι κρα

χ
φ

Ηλ λοι ου το πα ασα κτισις πα α θει τω σω φ

παν τα γχρ σοι Λα γε συ νε πα σγον συ νο

γε ασε γε νω σιονια παν το οι

Της ζω ης την πε ε τραν εν χοι λι ι ι α

λα διων φ Α δης ο παμ φχ γος ε ξη με σεν εξ

οι οι νας ους χα τε πι ε νε κρου ους

χ
φ

Ἐν καὶ νῷ μνῇ μει εἰ ω κα τε τε ε ε θῆς Χρ

στε ṗ καὶ την φύσιν τῶν βρο τῶν α νε καὶ νι σας

α να στας θε ο πρε πιως εκ τιν γε κριν

Ἐπι γῆς κα τη γλ θε π : να σω ω ωστης Α

δάμ ṗ καὶ εν γη μη ευ φη κως του του Δεσπο

τα με χρις Α δου κα τε λη λυθας ζη των

Συγκλο νει ταὶ φο ο βω πι σα Λο ο ο γε

η γη ṗ καὶ φωσ φο ρο; τας α κτι ε νας α πε

χρυψε φτοι με γι στου γη χρυψεντος σου φω τος

Ω; βρο τος μεν ίηη η σκει; ε χου σι : : ως

—. —. —. —. —. —. —.

Σω τηρώ ως θεος δε τους θυνη τους εξα νε στη;

—. —. —. —. —. —. —.

σαζεκ μνη μα των και βυ θου α μαρ τι ων ^χ ^q

—. —. —. —. —. —. —.

Δακρυρ ρο ους θρη η η νους ε πι σε ε η A

—. —. —. —. —. —. —.

γνη ^χ ^q Mη τρι κως ω I η σου ε πιρραινουσα

—. —. —. —. —. —. —.

α νε βο α πως κη δευ σωσε γι ε ε ^χ ^q

—. —. —. —. —. —. —.

Ως περ σι του χο οχ χος υ πο δυ υς χολ πους

—. —. —. —. —. —. —.

γης ^χ ^q τον πο λυχρουν α πο δε δωκας α στα

—. —. —. —. —. —. —.

γυν α να στη σαζτους βρο τους τους εξ A δα αμ ^χ ^q

—. —. —. —. —. —. —.

γ πο γην ε κρυ υ θης ως περ H η η λι ος

—. —. —. —. —. —. —.

νυν ^χ ^q και νυ κτι τη του θε να α του χε κα λυ

(β)

ψχιτταλλ α να τει λονφχι δρο τερον Σω τηρ ^χ ^ϙ

Ως Η λι ου δι ει σκονη Σε ληηηη νη

Ση τηρ ^χ ^ϙ α πι χρυ πτεικχι σε τχ α φονυν ε

χρυψν εκ λι πον τατουθι να τουσαρ κι χως ^χ ^ϙ

Η ζω η θα να ατου γευ σα με ε ε νη Χρι

στος ^χ ^ϙ εκ θι να του τους βρο τους γιλευ θε ρωσε

χαι τοις πα σι νυν δωρει ται την ζω ην ^χ ^ϙ

Νε χρω θεν τα πα αλαι τον Α δα αμ φθο νε ρως ^χ ^ϙ

ε πι να γεις προς ζω η ην τη νε χρωσειτου ^χ ^ϙ

νε ος Σω τερ εν σχρ κι φχ νεις Α δα αμ ^χ ^ϙ

Νο ε ρχι σε τα αξεις η πλω με ε γεν νε χρον
και θι ρωσαι δι η μας ε ξε πλητ τον το

και λυ πτο με νχι ταις πτε ρυ ξι Σω τη γρ
και θε λων σε Λι ο γε α πο ξι υλου νε χρον εν

μνη μει ω Ιω ση ηρ νυν και τε θε το ι αλλ α
να στα σω ω ω ζων παν ταξιως θε οι
και τις ξαθιο ρω με νος σαρχι α πνους νε χρον

Των Λγ γε λυν Σω ω τερ γχρ μα νη η η

πε φι χως ξ νυν και λυ πης τουτοις γε ε γε νχι
αι τις ξαθιο ρω με νος σαρχι α πνους νε χρον

Γ ϕω θεις εν ξι υ υ λω και τους ζω ων

τας βρο τους ḥ συ νυ ψοις υποτηγγηην δε γε

νο μενος τους κει με νους δυπαυτηνε ξα νι στας ḥ

Ω; περ Λεων Σω ω.ω τερ α φυ πνω ω σκι

σαρ κι ḥ ωστις σκυμνος ο νε κρο ος ε ξα νι

σταται ḥ α πο θε μενος το γη ρας της σαρ κος ḥ

Την πλευραν ε νυ υ υ γης ο πλευρα αν ει

λη φως ḥ του Α δαμεξης την Ε ευαν δι

ε πλασαςχαι ε ξε βλυσαςχρου νουςχαθαρ τι χους

Εν γρυ πτω μεν πα λαι θυ ε ται ο α μνος ḥ

Συ δυ παι θρι ος τυ θει εις α νε ξι χα χε

πα σαν κτισιν α πε κα θηρας Σω τηρ

χ
φ

Τις ε ξει ποι τρο ο ο που φρι κτον ο ου των και

νον φ ο δε σπο ζων γαρ της κτι ε σε ως ση

μερον παθος δε γεται και θυησκειδι η μας

χ
φ

Ο ζω ης τα μι ας πως ο ρα α ται νε

κρος φ εκ πλητ το με νοι οι Αγ γελοι ε κραζον φ

πως δεν μνηματι συγ κλειεται θε οι

χ
φ

Λο γχ νυ κτουου Σω ωτερ εκ πλευ ρα ας σου

ζω ην φ τη ζω η τη εκ ζω η ης ε ξω

σα σημε ε πι στα ζεις και ζωοις μεσυ αυ τη

χ
φ

— Τίθεται τον πόλιν —

Ο ευ σχημων Σω ατερσχη μα τι ε ζει φρε

— Τετράπολη —

χτως ^χ και κη δευ ει ως νε κρο ον ευ σχη μο

— Καταβολή —

νωρτεκαιθυμ ^χ θει ταισουτο σχη μα το φρε χτον ^χ ^φ

— Καταβολή —

Υ πο γγιν θου λη ησεικα τελ θωων ως θυη

— Τετράπολη —

τος ^χ ε πα νχ γεις α πο γη ης προς ου ρα

— Καννη —

νι ^χ α ^φ τους ε κει θεν πεπτω χοτας I η σου ^χ ^φ

— Καννη —

Καννε χρος ω ρα α θης αλ λα ^χ ζω ων ως θε ος ^φ

— Τετράπολη —

ε πα νχ γεις α πο γη ης προς ου ρα γι α

— Καννη —

τους ε κει θεν πεπτω χοτας I η σου ^χ ^φ

— Καννη —

Καννε χρος ω ρα α θης αλ λα ^χ ζω ων ως θε ος ^φ

χρω θεντας τους έρο τουσις α νε ζω ωσας του

ε μαν απο νε χρω σαςνε χρω την χ
φ

Ω χα ρας ε κει ει ει νης ω πολ λη ης η δο

νη ης χ
φ ης περ τοιςεν Α δη πε πλη ρωχχεν πυθ

με σι φως α στραψιζο φε ροις χ
φ

Προ σκυ νω το πα α α θος χ
φ α νυ μνω ω

τηνταφην με γα λυ νωσου το χρα α τος φι λαν

θρωπε χ
φ δι ων λε λυμαιπα θωνφθο ρο ποι ων χ
φ

Κα τα σου ρομ φαι αι αι α ε στιλ βου ου το

χρι στε χ
φ και ρομ φαι α i σχυρου ου μεν αμ

ελον νεταικαι ρομ φαι αδετρο που ταιτης Ε δεμ χ
φ

H α μνας του α αρ νχ έλε πουσχεντραγη χ

ταις αι κι σι ήαλ λο με νη η λα λα ζε συγ κι

νου σακαιτο ποι μνι ον θο αν χ
φ

Καν εν θχ πτητα α φω καν εις Α δου μο

λγις φ αλ λα Σωτερ και τους τα α φους ε κε

νωσαξαι τον Α δην α πε γυ μνωσας Χρι στε χ
φ

Ε κου σι ως Σω ωτερ κα τελ θωωνυπογηνφ

νε χρωθεντας τους βρο του ους α νε ζω ωσαξαι

α νη γαγεσεν δο ξηπχ τρι κη χ
φ

Της Τριανταφυλλίδης
Της Τριανταφυλλίδης ο εις ενσαρκισθεὶς η

μας ṣ ε πο νει διστον υ πε ε μει νε θανα
τον φριττει Η λι ι ος και τρε μειδεη η γη ṣ
τον φριττει Η λι ι ος και τρε μειδεη η γη ṣ

Ως πι κρας εκ κρη η νηστης Ι ου ου δα

συ λης ṣ οι α πο γονοιεν λα ακ κωκα τε θεντο
τον τρο φε α μαν να δο την Ι η σουν
η σουν

Ο κρι της ως κρι τος προ Πι λα α του κρι

του ṣ και πχ ριστα το και θρ γυτον α δι κου
κα τε κρι θη δι α ξυ λουταν ρι κου
η κου

Α λα ζων Ισ ρχ ηλ μι αε φο ονε λα

ε ḥ τι παθωντον Βαραβάνην η λευθερώ

σαξῆτον Σωτηραδεπαρε δωκας Σταυρώ

Ο χειρίσου πλαστικόν Αδημ εκ της γης

δι αυτον τη φυσει γε ε γονας ανθρωπος ἔχει ε

σταυρωσαίσου ληματι τι τω σω

Γ παχουσας Λογγετω ε δι εω Πα

τρις ἔχει χριστον του δει νουχατα βεβη κας

και αγε στησας το γε νοετων βροτων

Οι μοι φωτου χοροσ ο σμου οιμοι φωτισ το ε

μον ἔχει Ιησου μου ποθει νοο ο τα τε ε

χραζεν^η παρ θε νος θργω δου σαγο ε ρως
κ
η
φ
η

Φθονουρ γε φο νουρ γε και α λα αστωρλα
κ

ε ^η καν σιν δο νας και αυ το ο το σου δα
κ
η
δ
η

ρι ον ^η αι σχυνθη τι α να σταντοςτου Χριστου
κ
η
η
η

Δευρο δη μι α βε φο νευ τα αΜα θη τα
κ
η
η
η

και τον τρο πον της κα κι ε ας σου δειξομοι
κ
η
η
η

δι ον γε γονας προ δο τηςτου Χριστου
κ
η
η
η

Ως φι λανθρω πο ος τις υ πο κρι ε νη μω βε
κ
η
η
η

και τυ φλε πα νω λε θρω ω τα τε ασ πον δε
κ
η
η
η

το μυ ρονπεπρα κως δι α τι μης
κ
η
η
η

Οὐ ρᾷ νι οὐ μονον ποιαν ε εσχες τι
μην ḥ του τι μι ου τι ε δε ε ξιν αν ταξιον ḥ
λυσσαν ευ ρες κα τα ρω τατε Σα ταν
κ

Ει φι λο ο πτυχος ει κατε το μονον λυ
πη ḥ κε νου με νου εις ψυ χη ης ε λα στη ρε
ον ḥ πιωσγρυ σω απεμπολειςτον I η σουν
κ

Ω Θε ε και λο ο ο γε ω χαρα α η ε
μη ḥ πιως ε νεγ κω σου τα φη ην την τρι η μερον ḥ
νυνσπα ρχτ τοιαι τα πλαγγυνχμη τρι κινε
κ

Τιμοι δω σει υ υ υ δων καιση χρυ υ

ων πη γας ṣ η θε ο νυμ φος Παρ θε ε νος ε

χραυγαζεν ṣ : να κλαισω τον γλυκυνμου I η σουν ṣ

Ω βευ νιε και να απαι και ανθρω πιεν πληθυς ṣ

κλαισ σατε και παν ταθρη νη σατε συ ε μοι τη

του θε ου η μων Μη τρι

Πο τε : δω Σω [μω] τερ σε το α α χρο

νον φως ṣ την χαραν και ṣ η ο νη ην της καρ

δι αξμου ṣ η Παρ νε νος ανε βο α γο ε ρως ṣ

Κανως Πε τρα Σω ω τερ η α χρο ο το μος συ ṣ

κα τε δεξω [την το] μη ην αλλ ε πη γασας ṣ

ζων το ρει θρωνως πη γη ων της ζω ης

χ
φ

Ως εκ χρη η νης μι ας τον δι πλοιον πο

τα μον της πλευρας σου προ γε ου συ σης αρ

δο μενοι την α θα νχτονκαρ πουμενη ζω γη φ

θε λων ω φηης λοοο γε εν τω τα α φω νε

χρος φ αλ λα ζησεις τους βρο του ους ως προ ει φη

χας α να στα σεισου ζωτηριμουε γε φεις φ

Δεξ.

Α νι μνου μεν λοο γε σε τον πχ α αντων

θε ον φ συν πχ τρι και τω Α γι ει ω σου

Πνευ ματια και δο ξε ζωμεντη ν θει αντου τα φην φ

Kαὶ νῦν.

Μα ρι ζο με εν σε Θε ο το ο κε Α

γνη φι και τι μω μεν την τα φη ην την τρι η με
ξον του Γι ου σουκαι Θε ου γιμων πι στως ξ φι

Τὸ ἀρχαῖον. Ἡχος ἢ φί Πα π φί χ

Η ζω η η η η ε εν τα α α φω ωω
κα τε ε τε ε ε ε θης Χριστε ε ε φι και Αγ
γε ε λωνστρα τι ι αι αι ε ε ξε πλη ητ
το ο ον το σ γ κα α τα θα α σιν δο
ξα ζου ου σαι τη ην σην θι

Ἐτερον Ἀργιμ. Σεραφείμ.

π
q

τοῦ πατέρος τοῦ θεοῦ τοῦ Αγίου

Η ζω η η ε εν τα α α φω ω ω

τοῦ πατέρος τοῦ θεοῦ τοῦ Αγίου

κα τε τε ε ε ε θης Χρι στε ε ε ḥ και Αγ

τοῦ πατέρος τοῦ θεοῦ τοῦ Αγίου

γε λών στρα τι ε αι αι ε ξε πλη η ητ το ο

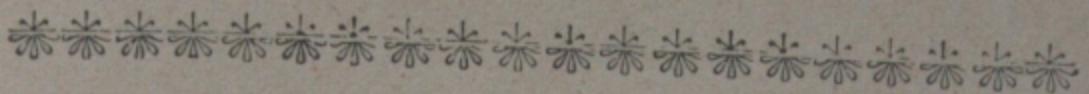
τοῦ πατέρος τοῦ θεοῦ τοῦ Αγίου

ον το συγκα τα θασιν δο ξα α α α ζου

σαι τη ην σην

Δ

Στάσις Δευτέρα. Ηχος Ἀ ḥ Πα. —

Αἴσιον εστίμε γαλονείνετον Ζωόδον

τηνώντον εν τῷ στάσιν βῶτας χειρὶ εἰργάζεται

τεινανταί καὶ συντριψανταί τοις αριστοῖς εγκρουσταί

Αἴσιον εστίμε γαλονείνετον παντωνάτει

στηντοῖς σοις γαρπά θημασινείνα παθει

ανριν σθεντεις της φθοραίς

φ

Εφριξενη γη καιο η λιός Σωτερεκφυν

ενηφσουτού ανε σπερου φεγγούς Χριστεφ δυναν

τοσεν τα φω σω μα τι κως

φ

(γ)

τοῦ πνευματικοῦ ζωής στην ουσίᾳ την ζωήν την πνευματικήν
πνευματικήν την ζωήν την ουσίαν την ζωήν την πνευματικήν

ταύτην αὐτῷ καὶ βέβαιως την πνευματικήν την ζωήν την πνευματικήν
την πνευματικήν την ζωήν την ουσίαν την ζωήν την πνευματικήν

την πνευματικήν την ζωήν την ουσίαν την ζωήν την πνευματικήν
την πνευματικήν την ζωήν την ουσίαν την ζωήν την πνευματικήν

Μετανηγυνάτε ξινόν Δικαιούμενον την πνευματικήν την ουσίαν την πνευματικήν

την πνευματικήν την ζωήν την ουσίαν την ζωήν την πνευματικήν
την πνευματικήν την ζωήν την ουσίαν την ζωήν την πνευματικήν

αὐτῷ ρητούς εἰπεγενή Σε μηνη πρόσθιαν

Ανωσε Σωτῆρα την θρησκείαν την Πίστην σου

νοούντες πρόσθιαν την θρησκείαν την Πίστην σου γηράτες

θρησκείαν την θρησκείαν την Πίστην σου γηράτες

Για την θρησκείαν την Πίστην σου γηράτες

ρω ω σεις ζήτεις κρυπτουσι φω στη η βεις Λο γε το

φωδεσουκρυβεντος Η λι ε υ πο γην

Γης ο καταργασ αλιμονω νευ ματι πη ξατον

γυ υ βον ζήτεις πνευς ως βρο το ος καθυ πε δυγγηνη

φρι ξεν τω θε α ματι ου βα νε

Ε δυζυπο γην ο τον ανθρω πον χει βι σου

πλα α σας ζήτεις ε ξα γα στησητου πτωματος των

βρο των τα στι φη πανσθε νε στατω κρα α τει

Θρηνον ι ε βο ον δευ τε α σ. μιν Χρι στω ιχ

νο ον τι ζήτεις αι Μη βο φο βοι γυ ναι κεστην

τοῖς καὶ τὸ γένος αὐτοῦ μεθασυναὶ ταῖς
μηρούντι ληθωώς σὺν αὐτές νω τὸν υπάρχεις
λο οὗ γένος θεν σοι καὶ μηραπτόσε φεροντις
νεκρωτώζων τι γυναικείαν το φόνοις οἱ φόναις
αδούμεν ταφεῖς τα βασιλεία καὶ Χριστεσυν
τρόποις εἰς θανάτου θάνατω δεθογνατοῖς
καὶ φθόρας λυτρου σατιτουςγη γε νείς
τετραθηζω ηηση προχεισουσα Θεουσα
φοιτα αὶ ταφού πεισδου σαζωποιει τουσεν
τοῖς αὶ δυτοῖς Αδου μηραγοῖς

τίνει τον πόλεμον την θάλασσαν

I να την βροτωνεις νουρ γη σωσυν τρις θεις σαν

φυ υ σιν πε πληγμαι θι υ τω θε λων σαρ

xii Μη τερ ουν μη χο οπεουτοις ο δυρ μαις π

την πόλεμον την θάλασσαν

E δυς υ πογην ο φω σφορος της δι xxi ο

συ υ νγις π xxi νε χρους ως περ ε ξυ υ πνου

ε ξη γειραξ π εκ δι ω ξας α παν το εντω A δη

σχο ο τος π

Κοκ κος δι φυης ο φι σι ζω οι εν γης λαγα ο

σι πειρε ται συν δι χρυσι ση μερον αλλα υ

βλα στη ησας χο σμον χα ρο ποι η η σει π

Επτη ζεν Α δαμ Θε ου θαι νοντος εν Παρα

δε ει σω φίχαι ρει δε προς Α α δην φοι τησαν

τος πε πτω χως το πρω γην και νυν ε γη γερ με ε νος φ

Σπεν δεισοι γο ας η τε χου σασε Χρι στε δα

χρυ υ ων φ σαρ κι χως κα τα τε θε εν τι εν

μνη μα τι φ εκ έο ω σα τε ε χνον α να σταως

προ ε φης

Τα φω Ι ω σηρ ευ λα θως σε τω και νωσυ γ

χρυ υ πτει φ ιμνους ε έο δι ους θε ο πρε πως φ τοις

συμ μικτοις θρηνοις μελπεισοις Σω τηρ

Λοιξεσταχυρω ω ^Δπε παρ με νονη ση Μητηρ

Λο ο γε ^χβλεψ^όκ σα τοις ηλοιξλυπηςπικρας

θε βληται και θε λε σι την ψυ χην ^χ ^φ

Σε τοντουπαντοςγλυχασμον η Μη τηρ κα θο ρω

ω σα ^χπο μα ^ό πο τι ^{ζο} ο με νον το πι

κρον ^{δο} κρυσιτας ο ψεις θρε εχει πι κρως ^χ ^φ

Τετρωμαιδεινωακαισπαραττομαιτασπλαγχναλοο

γε ^χ ^φ βλεπει σα την α δι χονσουσφαγην ^χ ε λε

γεν η πα ναγνος εν κλαυ θμω ^χ ^φ

Ομ ματογλυ κυ υ ^Δκαι τα χει λησουπωαςμυ σω

Λο ο γε ḥ πως νεκρος πρε πως δε κη δευ σω σε
φριτ των αγε ἔο αο Ι ω σηρ
Γ μους; Ι ωσηρ και; Ν; και δη μος ε πι τα
οι ε ους ḥ α δοι σι Χρι στω νεκρω θεν τινυ φ
δει δεσυν τουτοις και; Σε ρα ρειμ
Δυ νειζυπογγιν Σωτερ Η λι ε δικαιο σι υ
νγις ḥ ο θευ η τε και σα Σε λη νησε ταις λυπηις
εκ λει πει σης ιε οζστερου με ε νη
Ε ρρι ξεν ο βων Σωτερ Α δης σε τον ζωο δο ο
τις φπλουτον του ε Χει νουσκαλευ οντα καιτο ζ ζπ

ατ ω νος νε κρους ε ξα νι σιω ιν τα
H λι οσπαιδρον λι α πα στραπτειμε τα νυκτα
λο ο γε η και συ δι υχ στα ας ε ξα στραψειας
υε τα θα νατονωαιδρως ωρεκ πα στον
lη εεπλοσιαρ γε υ πο κολπους δεξ με νη
τρο ο μω η συ σγε θειτα ζω τερ τι νασσεται
α φυ πνω σατανε κρους ωτι ναγ μω
Mu βοιςε Xι στε ο N: κο δη μος και ο
Ε, σγη η μων η νυν και νο τρε πω ως πε βι
σιει λαντει η φριξον ανε ήσ α πα σα η γη

Ε δυς φωτουργεκοις συ νε δυσοι το φως η

λι ου ρι τρομω δε η κτι σις συ νε χε τας

παν τωνσεχη ρυτ τουσαποι η την

Λι θος λαξευ το οι μητον α χρο γωνσυκα λυ πτεε

λι θον ρι αν θρω πος θνη το οι δως θνη τον θε

ον ρι χρυ πτεινυντω τα αφω ρι φρι ξον η γη ρι

I δε μαθη τη ην μη ον η γα πησας και σην Μη

τε ε ρα ρι τε χνον και φθο γγην δος γλυ κι τα τοι

ε χρα ζε δι χρυ ου σα η A γη

Συ ως ων ζω ης χο ρη γος Λο γε τους I

ου δαι αι ους ρη εν σταυ ρω τυ θει εις ουκ ε
νε χρωσας αλ λα νε στησαξαχιτουτιντουςνεχρους

Καλλος Λο γε πριν ου δε ει δος εν τω

πασχειν ε ε σχες ρη αλ λε ξι νχ σταας υ πε
ρε λαμψακαλλω πισαςτουςβρότουςθειαις αυγαις ρη

Ε δυς τη σαρ κι ρη ο α νε σπε ρος εις

γην φωρφο ο ρος ρη και μη φε ρων βλε ε πειν ο Η λε

ος ε σκο τι σθημεσημερι ας εν ακ μη ρη

Η λι ος ο μου και Σε λη νησκοτισθεντες

Σω ω τερ ρη δουλους ευ νο ου ουν ιας ει κο νιζον ρη

με λας νας αμφι εν νυν τας στο λας

δε σε θε ο ον δη ε κα τον ταρχης κανενε
χρω ω θης πως σε ουν θε ε μου ψκυσω χερσι

πνωτεν εο αοι ω σηρ

πνωτεν α δημ αλ λα θη νχτον πλευρας ε

ξη α γει συ δε νυν ι πνω σας λογε θε ου

βρυ εις εκ πλευρας σου κοσμω ζω ην

πνω σας μικρον και ε ζιν ω σας τους τε θνε ω

ω τας και ε ξη νχ σταχε ε ξη νε στη ταχε

τους ι πνω συντρεξει ω νες χ γχ θε

Ἐγένετο δέ τοι πάλιν οὐδεὶς αὐτῷ συνεπόνθη.

Ὕπερ θησαυρὸν αὐτῷ πορεύεται καὶ νεφελού σὺν τηλεστίᾳ τηρεῖται.

αἱ δὲ φύσεις τοῦ οἰκου ζωὴ ηγέρειται τε αὖτε πελεκάνει.

Ἐξ ζωῆς τοῦ πατρὸς θεοκατετόντος σταύρου

Πώς οἱ νοεῖσθαι ταῦτα μη ταρχήσεισθαι τηρεῖται ρωμαῖοι;

Πώς οἱ νοεῖσθαι ταῦτα μη ταρχήσεισθαι τηρεῖται ρωμαῖοι;

τες δὲ γε μνονηματαὶ μενοναὶ ταχιτονοὶ εφερονται.

τολμην των σταυρων ρωτων

Ἄρα δέ αἱ νοντοὶ σταυροὶ ὡς τατον γενοσθαι.

εθραῖται αἱ ωντοὶ εγνωστην αὐτούς γερσεντου Ναουστοὶ.

Ἐτοι αἱ τι καὶ τε κριναὶ τον Χριστον

Χλαιγανεμπαιγμου ουδὲ τον κοσμητορα παντων

לְבָנִים — בְּנֵי־בָּנִים

Ηρ θης α πογησαλλ α νεθλυ συς τηςσω τη βι

לְבָנִים — בְּנֵי־בָּנִים — בְּנֵי־בָּנִים
ας ♪ τον οι νον ζω η ηρ βυτ τε αμ πε λε ♪

לְבָנִים — בְּנֵי־בָּנִים — בְּנֵי־בָּנִים
δο ξι ζω το πα θοςκαιτον σταυ βου ♪

לְבָנִים — בְּנֵי־בָּנִים — בְּנֵי־בָּנִים
Πως οι νο ε βοι ταγ μα τερχ χισε Σω τηρ ο βω ων

לְבָנִים — בְּנֵי־בָּנִים — בְּנֵי־בָּנִים
τες ♪ γυ μνον η μαγ με νουκα τα κριτον ♪ ε φεροντην

לְבָנִים — בְּנֵי־בָּנִים — בְּנֵי־בָּנִים
τολμην τωνσταυ βω των ♪

א βα βι α νον ♪ σκο ιι ω τατον γε νος

ε βραι αι ων ♪ ε γνως την α νε γερσιγτου Ναου ♪

ει α τι κα τε κρινας τον Χριστον ♪

לְבָנִים — בְּנֵי־בָּנִים
Χλαιινανεμπαιγμου ου δι τον χο σμη το βα παντων

εν δυ ει εις ^q ος του ου ρα νο ον κα τε στε ρω

σε ^q και την γην ε κο σμητεθαυ μα στως ^q

Ως περ πε λε κα αν ^Δ τε τρωμενος την πλευρων σου

Λο ο γε ^q σους θι υν τας πας δας ε ζω ω

σας ε πι στα ξεζι ταους χυτοις κρουνους ^q

Η λι οντο πριν η σους τους χλαδι ^q υ λους κο

ο πι ων ^q ε στη σεν αυ το ος δε α πε χρι ^π ψχε ^q

κα τη βαλλων ιου του σκοτιας αρ χη γιν ^q

Κολπων Πατρικων ^Δ α νεκ φοι τη τος μειναζεις

τι ειρ μων ^q και βρο τοις γε νε ε σιχι ευ δο κη

σαχαριεις Α δην κα τα ή ε θηκας Χρι στε

χ
φ

Ηρθησταυρωθειεις μή ο εν υ δασι τηνγηνχρε

μα α σαχ φιαι ωι απνους εν ου τη η νυν προς

χλι νε ται ο μη φε ρου σα ε σει ε το δει νως φ

Οι μοι ω γι ε ε μή η α πειρανόρος θρηνεικαι

λε ε γει φ ον ωι βι σι λε α γρη ηλ πιζον κα

τα χριτοννυν βλε πιω ω εν σαχυ ρω

χ
φ

Ταυ τα Γερει λιμαι α πιγγε λεν ο τε κκ τε

ε πιη φ ος την βι σι λει ει αι ω νε ον

ε φηται φ ου μωται η σου

χ
φ

Φευ τον Συμεωνεκ τε τε λε σται η προ φη τε ε

ει α φη γχρ ση ρωμ φαι α ει ε δραμε την

ε μην καρ δι αν Ειμικ νου γλ

Καν τους εκνεκρωων ε παι σχυνθη τε ω I

ουδαι αι οι φοισο ζω ο δο ο της α νε

στη σεν ον αυ τοι εκ τει νατεφθο νε φως

Ε φριξεν ιδων το α ο ρατον φωσσε Χριστε ε

μου φη μην ματικρυ πτο ο μενον κπνουντεφ και ε

σκο τα σεν ο η λιος το φως

Ε κλαι ε πι ιχρως φη πα ναμωμος Μητηρ

σου Λο ο γε ♀ ο τε εν τω τα α φω ε ω ρω

κε σε τον α φραστον και α νυρχον Θε ον ♀

Νεύρωσιν την σην η πα α φθορος Χριστεσου

Μη η τηρ ♀ βλεπου σα πι χρως υοι ε φηγ γε το

μη βραδυνης η ζω η εν τοις γε χροις ♀

Α ζης ο δις νος συ νε τρο μοξεν ο τε

σε ει ει δεν ♀ η λι ε της δο ξης α θυνατε

και ε . οι δουτους δεσμιους εν σπου δη ♀

Με γακα ψεικον Σωτερ ιε α μα νυ, κα θο

ρω α ται ♀ ο ζω ης γαρ θε ε λων πα ραι τι

(δ)

οι θενατον υ πε ε στη ζω ω σαξθελων παχντας

Nυτ τητην πλευραν δικαιη λουτρι Δεσποτας

χει ει βις φη πληγγιν εκ πλευρας του α μενος και

την α γρα σι ι ανγει βωντων προπα το ο βιν φ

Πριντοντης Ραγγιλιεισι οι ε κλαυσεν α παξακε

οι οι καιν φυγατον της Ηερ Θε νησ ε κοψετο

Mx θη των χορει α συν τη Μη τρι

Πι πισμαχειρων Χριστου δε δωκου εν σι α γω

νι φη του γειρει του και θεω ποιη πλασταν τος και

της μυλις θλασταν του θη ρος

Γ μνοιεσου Χριστε ε νυν την σταυρωσιν και την τα
φη ην τε $\ddot{\eta}$ α παν τες πι στοιοι εκ θει α ζο
μενοι θα νχ του λυτρω θευτεσση τα $\ddot{\eta}$ $\ddot{\eta}$

Δεξι.

Α ναρχεθε εσυ νχ ι δι ε Λογεικαι Πνε ευ
μα $\ddot{\eta}$ σκηπτρατων α νχ κτων ρχταιωτου και τα πο
λε μι ιων ως α γα θος $\ddot{\eta}$ $\ddot{\eta}$

Και νυν.

Τε ξασχ ζωγη Πχ νχ μιω μητε Α γνη Η.ρ
θε ε γε $\ddot{\eta}$ πατσου Εκ η σι ας τα σκανδαλας ει

בְּרֵבָדִים וְבְנֵי־
בְּרֵבָדִים וְבְנֵי־

βρα θευτον ει ρη νηνως α γα θη

χ
q

Tὸ ἀρχαῖον. Ἡχος λ ḥ π Πα π ḥ χ

Λ ξι ο ον ε ε ττι με γα λυ υ νειν
בְּרֵבָדִים וְבְנֵי־
בְּרֵבָדִים וְבְנֵי־

σε τον ζω ω ο ο δο ο ο την ḥ τον εν τω

σταυρω τα ας χει ει ει ρας εκ τει ει να αν τα ḥ
בְּרֵבָדִים וְבְנֵי־
בְּרֵבָדִים וְבְנֵי־

και συ υν τριψαντα το κρα α τος του ουεχ θρουδή

Ἐτερον Ἀρχιμ. Σεραφείμ. Ἡχος λ α'. π χ

Λ ξι ο ον ε ε στι με γα λυ υ νειν σε
בְּרֵבָדִים וְבְנֵי־
בְּרֵבָדִים וְבְנֵי־

ε τον ζω ω ο ο δο ο ο την ḥ τον εν τω σταυ

αν ρω ω τας χει ει ρας ε ε κτει ει νχ α
αν τχ^χκαι συ υν τρι : ψι αντα το χρα α α
α τοις του ε εχ θρου συ συ συ

Δ
Δ

Σπάσις Τρίτη. Ἡχος ΙΙΙ η

(Ο Ζω πάντοτε ἐν ὑψέσει)

Αι γε νε αι πα α σαι αι υ μνον τη τα

φη η η σου προτερου σι : Χρι στε μου η

Κα οε ιωντου ξυ υ λου συ ο Α ρι μα

θει ει ει αι εν ταχω σε ε αη δευ ει η

— Κατακρινεῖται μάτης —

Μυ δια τοι ει η ηλθο ον μη ρα σοι Χρι

— Κατακρινεῖται μάτης —

στε ε ε μουκομιζου σαι αι προ φρονως γη

— Κατακρινεῖται μάτης —

Δευρο πχ σα κτι : σι ει υ μνους ε ξο

— Κατακρινεῖται μάτης —

δι : ει ου; προσοισω με εν τω κτι ση γη

— Κατακρινεῖται μάτης —

Ως νε κροντον ζω ων τα συν Μυ ρο φο

— Κατακρινεῖται μάτης —

ροις παντες μυ βι σωμεν εμ φρονως γη

— Κατακρινεῖται μάτης —

I ω σηθι τρις μα α κα αρ κη δευ σον το

— Κατακρινεῖται μάτης —

σω ω μη Χριστουτουζω ο δο του γη

— Κατακρινεῖται μάτης —

Ους ε ε θρεψε τω Μαν να ε κι νησαν

— Κατακρινεῖται μάτης —

την πτε ε ερ ναν κα τα του ευ ερ γε του γη

Ους ε θρεψε τῷ Μαν να α φερούσαι τῷ
Σω τη η η βι χολην α μα και οξοζη
Ω τη παρα φρο συ υνης και της Χριστο
κτο νι απτητων Προφητο κτο ο ο νων
Ως α φρων πη βε ε της προδεδω κεν ο
μυ υ στης την α βυσ σο ον σο φι ας
Τον βυστην ο πω λη η σαχαιχμα λω τος και
τε ε στη ο δο λιος Ι ου δας
Κα τα τον Σο λο μων τα α δο θροβεθυς
το στο ο ο μα Ε βραιων παρα νο μωνη

— Σατανάς —

Ε βραχιών πχ ρχ νο ο μων εν σκο λι αις

— Προστάτης —

πο ρει αις τρίβοιοι και αι πχ γι δες γη

— Καταπληξίας —

I ω σημάχη δε ευ ει ει συν τω Νι

— Προστάτης —

χο δη μωνεκροπρέ πω ως τον κτι στην γη

— Ζωούσας —

Zω ο δο τχ Σω ω τε εν Δο ξασον τω

— Απόστολος —

χρχ α α τεις ον δην α θε λα οντι γη

— Πατέρων —

Π πτιον ο φω ω σα η Πχ α ναγνοσου

— Απόστολος —

λο ο γε μητροπρε πω ως ε θρη νει γη

— Ορθοδοξίας —

Ω γλυ κυ μου ε ε ε ορ γλυ κυ τχ τον

— Εκκλησίας —

μει τε ε ε ε κνον πσι σι ε δυ το

καλός

λος

τη

Θρηνούσυ νε κι ε νει η πα να γνος σου

Μη η η τηρ σου Λογε νε ε γρω θεν τος

Γυ ναι α συ μυ ρει οις η χου σι

μυ βι ε : σχι Χριστον το θει ει ον μυ βοντη

Θα να τον θα να α τω συ θανατοις Θε

ε ε ε μου θει ασου δι υ να στει α

Πε πλα νηται ο πλα α νος ο πλα νη θεις

λυ τρουταισο βι α ση η θε ε ε μου

Προς τον πυθ με να λ α δου κα τη χθη ο

προ δα ο της δι α φθο ρα ας εις φρε αρ γη

Τρι θολοι και πα γι ε δεις ο δοι του τρισα

θλι ε ου πα ρα φρονος Ι ου δα γη

Συ να πο λουνται πα αν τες οι σταυ ρω

ται σου Λο ο γε Υι ε θε ου ου παν

τα ναξ γη

Δι α φθο ρας εις φρε ε αρ συ να πο λουνταις

πα αν τες οι ανδρεστων αι μα των γη

Υι ε ε θε ου παν τα α ναξ θε εμουπλα

στουρ γε ε ε μου πως παθος και τε δε ξωγη

Δα μα λις τον μα σχον εν ξυ λω κρε

μα σθε εν τα η λα λαζεν ο ρω σα γη

Σω μα τοζω η φο ο ρεν ο Ι ωσηφκη

δε ευ ει με τα τουΝικο δη η η μου γη

Α νε κραζεν η Κο ρη θερμωαδακρυρρο ου

ου σα τα σπλαγγναχεντουμε νη γη

Ω φως των ο φθαλ μωων μου γλυ κυ τα

τον μου τε ε ε κνον πως τα φω νυ υν

κα λυ πτει γη

Τον Α δαμ και Ε ευ αν ε λευ θε ρωσας

Μη η τερ μη θρη νει τα αυ τα πχσγωγη

Δο ξα αζω σε Υι ε ε μου την ακρανευ

σπλαγχνι ε αν ης χα ριν τα αυ τα πχσγειεγη

Ο ξος ε πο τι ε σθης ραι χρ λγνοι

χτι ε ιρ μωντην πχ λαι λι υ ων γευ σιγη

Γαρ οι ω προ σε πα α γης ο πχ λαι του

λαι ο ο ον σου στυ λω νε φε ε λγη σκεπων ιη

Αι μυ ρο φη ροι Σω ω τερ τω τα φη προ

σελ θου ου σας προ σε φη ρο ον τοι μη υρχη

Α να στηθειει τι ιρμων η μα ας εκτων βχ

— Κατανοοῦσας την

ρε α θριψν ε ξα νι στω ων του Α αδου γη

— Κατανοοῦσας την

Α να σταζω ο δω ο τα η σε ε τε κου σα

— Κατανοοῦσας την

Μη η η τηρ οπαρυρρο ου συ σα λε γει γη

— Κατανοοῦσας την

Σπευσον ε ξα να στη η ναι την λυ πηνλυων

— Κατανοοῦσας την

Λο ο ο γε της σε α γνω ως τε κου σης γη

— Κατανοοῦσας την

Ου ρα νι αι ευ να α μεις ε ξε στη σαν

— Κατανοοῦσας την

τω φο ο δω νε κρονσε κα α θο ρω σαι γη

— Κατανοοῦσας την

Τοις πο οβιω τε και φο ο δω ια παθησου

— Κατανοοῦσας την

τι μω ω ω σι ο δου πται σμα α των

— Κατανοοῦσας την
λυ σιν

γη

φρις κτονικαι ξε ε ε νου θε α μι θε
ου λο ο γε πως γη σε συ υ και λυπτεις

Φε ε φων παλαι φε ευ γει ει Σω τερ I

ω ση η γη σε και νυν σε α αι λος

θα πτεις

Κλαι ει και θρη νει ει σε η πα να γνος

σου Μη η η τηρ Σω τηρ μου νε ε κρω

θειν τα

Φρις τουτιν ον ο ο εις την ξενην και φρικτη

καινης της ταραχης

και σου τα φηντου πα αν των κτισιου

Επεργαστον την παραδοσιαν

Ε εργαστην των την παραδοσιαν αι Μυροφοριαν

μυροφοριαν την παραδοσιαν ελευθεριαν

θου σαι

(τεττατος)

Επεργαστον την παραδοσιαν

Επεργαστον την παραδοσιαν

την παραδοσιαν αν δωρησαι σημαντικην

Δεξια

Επεργαστον την παραδοσιαν

Ωμον Τριανταφυλλον και

Πνευματικην παραδοσιαν

Και νυν

Επεργαστον την παραδοσιαν

Ιστοιν την παραδοσιαν Αντιαστην

Πνευματικην παραδοσιαν

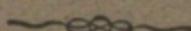
Πνευματικην παραδοσιαν

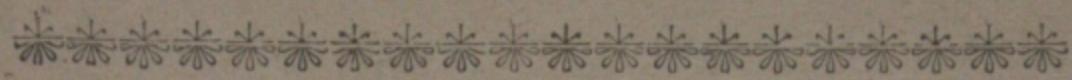
Tὸ ἀρχῶν. Ἡχος ξ

Αι αι γε νε ε αι πα α α
σαι αι αι αι υ υ υ μνητη τα φη η η
συπροσφε ερου σι ει Xρι στε ε μου

Ἐτερον Ἀρχιμ. Σεραρείμ. Ἡχος ξ

Αι γε νε αι πα α α σαι αι υ μνοντη
τα φη η η συπροσφερου σι ει ει Xρι
στε ε μου

Εὐλογητάριx Ἀρχιμ. Σεραφείμ. Ἡχος ἥ ḥ Πα ω

Ἐυ λο γη το ο ος ει Κυ ρι ε δι

δι ξο ο ον με ε τα α α δι i i και ω ω

μα τα α α α α σου

x
q

Των Αγ γε ε λων ο δη η η μος γη κα τε

πλα γη ο ρω ω ων σε ε ε εν γε ε χροιοιοι οις

λο ο γι σθε ε ε ε εν τη q του θη νη

α α του δε Σω ω τη ηρ την i σγυν κα θε

λο ο ον τα γη και συ υν ε α α α αυ τω
(ε)

το ο ον Α δα αμ ε ε γει ει ρα α

αν τα^χ και εξ Α δου πα αντας ελευ θε ρω ω

— Ιωάννης —

ω σα α α α αν τα

χ
ρ

Ευ λο γη τος ειει Κυ υρι ε ε διδα

ξο ο ο ον με τα α α α δι ει και ω ω μα α

τα^χ α α α α α σου

χ
ρ

Τι ει ει τα α α μυσυ ρα^χ συμ πα

θως τοις δα α κρυ υ σιγ ω ω μα α θη η

η τρι αι αι κιρ να α α α α τε ρο α

σιρα α πτωων εν τω τα φω Α αγ γε ε λος η

προ σε φθε εγ γε ε τοσ ο ταις μυ υ βο
φα ο ο ο ο ροις ροις δε ε τε ε υ υ υ υ
μεις τον τα α α φο ον και αι η η σθη
η η τε ροι ο Σω τη η η ηργχρ ε ξε νε
ε στη του μη η η μα α α α α τος ροι
Λι ι ι ι α α αν πρω ω ι ι ροι μυ βο
φο ροι ε ε δρα μην προς το μη η μα α σουου
ου θρη νο λο γου ου συ σου σαι λα λε
πε ε ε στη προ ος α ου τας ο α αγ γε ε
λος και ει ει ει ει ει πε ροι θρη η νου ου

χαράται μηχλαίαι ε ε

ε ε τε φτην Α νχ στασιν δε ε Α πο στο ο

λοις ει ει ει πα α α α α τε η

Mu ρο φο οφειγυ ναι αι αι χει γη με τα

μυ ρων ελθουσου σαπρος το μνημασου συ ουσου

Σωω ω τερ ε ε νη γου ου ου ου ουντο η

Αγ γε ε ε λου ου ου τρα α νω ωως γη προς

αυ τας φθε γγο με ε ε γουγη τι με ε τα νε

ε ε ε ε κρωντον ζω ιν τα λο ο γι ε ζε

ε ε σθε η ως θε ο ο φε γαρ ε ξα νε ε στη

του ου μηνη η η μα α α α α τος

χ
φ

Δοξα Πατρι ι ι και αι ι ι ω ω ω

και αι αι Α γι ι ω ω Πνε ευ μα α α το

Προσκυ νου σου ουμεν Η χ τε ε ε ρχηιαχι

τον του του Υι οο ου τε και αι το ο Α α α

α γι ι ου Πνε ε ε ε ε ευ μα φ την Α

γι ι αν Τρι α α α δι εν μι α τη ου

σι ι αγι συ τοι οι Σε ε ε ρχ α α αρειμ

κρχ ζοντες το Α α γι ο οι Α α γι ι

οι φ Α γι οι ει Κυ υ ρι ι ι ε

χ
φ

Καὶ νῦν γε καὶ αἱ εἰς τοὺς αἱ

ώωων γαστῶν ων αἱ ων ων αἱ ων ων ων Α

αἱ αἱ μην

χ
q

Ζω ὁ δό οτηντε κου συ ου σαγή ε λυ

τ. ω σω Παρθεε ε νε το ον Α α δα α α αιν

α μαρ τι ε ε ε αι χαρμο νη -ην δε τη

Ε ε ευ α γη αν τι λυ υ πης πχ ρε ε σχετη

μεν α αν τα α αζωω ω ω ης ε ε θη

νε ε προ ος τα αυ τη η ην δε q ο εκ σου

σ. ρ κω Ηει ειεις Θε α ος και α α αν θρωω ω ω

יְהֹוָה

ω πος

אֵלֶּה לְהַזְרֵדִים
Αλ λη λου ου ου : α Αλ λη λου : α

אֵלֶּה לְהַזְרֵדִים
Αλ λη λου :: α δο ο ο ο ξα σοι οι ο ο

תְּהִלָּה
θε ε ε ος

(δις)

τὸ γ'.

אֵלֶּה לְהַזְרֵדִים
Αλ λη λουουου : α Αλ λη λουου : α

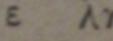
אֵלֶּה לְהַזְרֵדִים
Αλ λη λουου :: α δο ο ο ξα σοι ο

תְּהִלָּה
θε ο ο ο ο ο ος.

Πυαρτημένων διόρθωσις

Ἐν σελ 10 στίχῳ 5 Γράψε

,, 13 „ 5 „

„ 31 „ 6 „

 κλεισταί

„ 32 „ 1 „

 πληγής
 ζω

„ 40 „ 9 „

 άρις

„ 49 „ 2 „

„ 53 „ 2 „

 καὶ

„ „ „ 3 „

 θρου

„ 54 „ 6 „

 παν

„ „ „ 10 „

 ναν

„ 56 „ 4 „

 δη

„ „ „ 5 „

 τε ερ

„ 57 „ 8 „

 πε πλα

Τιμᾶται Γροθίων 5.